

der som et mellemstatsligt samarbejde ligger klart uden for EF-institutionernes kompetenceområde.

5. Sammenfatning

Som det vil være fremgået af ovenstående, udgør fællesakten ét juridisk dokument, der tænkes ratificeret i hvert enkelt medlemsland. For Danmarks vedkommende vil Folketingets samtykke i form af en folketingsbeslutning i givet fald blive indhentet i forbindelse med den danske ratifikationsprocedure.

Den valgte konstruktion for fællesakten viser, at resultatet af Regeringskonferencen må betragtes som et hele. Samtidig viser opbygningen af akten, at den formelle adskillelse mellem EF- og EPS-samarbejdet, jfr. afsnit II og III, fortsat opretholdes. Fællesakten udgør dermed ikke nogen institutionel overbygning for henholdsvis EF- og EPS-samarbejdet, men vil kunne karakteriseres som en rammeaftale, der omfatter de resultater, der er opnået enighed om på Regeringskonferencen. Ud over de vedtagne ændringer i EF-traktaten samt EPS-traktaten indebærer fællesakten således ikke nye forpligtelser.

Fællesakten udgør ingen »unionstraktat«, og det samlede forhandlingsresultat indeholder ingen former for suverænitetsafgivelse. De to bærende elementer i fællesakten, EF-traktatændringerne og EPS-traktaten, tager først og fremmest sigte på at styrke *indholdet* i samarbejdet mellem medlemslandene. Som forhandlingsresultat ligger fællesakten dermed inden for rammerne af de folketingsdagsordener, der under forhandlingerne på Regeringskonferencen det sidste halve år har været lagt til grund for de danske forhandlingspositioner.

Bruxelles, 17. december 1985

Europæisk Fælles Akt

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

– som er fast besluttet på at fortsætte det værk, der blev påbegyndt med traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, og på at omskabe alle de indbyrdes forbindelser mellem deres stater til en europæisk sammenslutning i overensstemmelse med den højtidelige erklæring fra Stuttgart,

- som har sat sig for at virkeliggøre denne europæiske sammenslutning på grundlag dels af Fællesskaberne, der fungerer efter deres egne regler, dels af det europæiske udenrigspolitiske samarbejde mellem signatarstaterne samt at give denne sammenslutning de nødvendige virkemidler,
- som tager i betragtning, at den europæiske idé og det, der indtil nu er opnået inden for økonomisk integration og politisk samarbejde, tillige med behovet for ny udvikling, svarer til ønsket hos de demokratiske befolkninger i Europa, for hvem Europa-Parlamentet, der er valgt ved lige og almindelig valgret, er et uundværligt udtryksmiddel,
- som er besluttet på at samarbejde om at fremme demokratiet på grundlag af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaternes forfatninger og love, i Den europæiske Konvention til beskyttelse af Menneskerettigheder og i Den europæiske Socialpagt, navnlig frihed, lighed og social retfærdighed.
- som er sig det ansvar bevidst, der påhviler Europa med hensyn til *at bestrebe sig på i stadig højere grad at tale med én stemme* og til at udvise sammenhold og solidaritet for mere effektivt at forsvare de fælles europæiske interesser og Europas uafhængighed, med hensyn til ganske særligt at hævde de demokratiske principper samt overholdelsen af de retsprincipper og menneskerettigheder, som de værner om, *for sammen at yde deres eget bidrag til bevarelsen af mellemløselig fred og sikkerhed i overensstemmelse med den forpligtelse, de har indgået under De forenede Nationers pagt,*
- som er besluttet på at forbedre den økonomiske og sociale situation gennem en uddybning af de fælles politikker samt ved forfølgelse af nye målsætninger, og på at sikre, at Fællesskabet kan fungere bedre ved at gøre det muligt for institutionerne at udøve deres beføjelser på betingelser, der i videst muligt omfang er i overensstemmelse med Fællesskabets interesser,